

Někdo má v kostele nad oltářem Ježíše na kříži, někdo Panenku Marii, někdo deku s medvědem. Že by heretici z Nejdku? ;)

Občasník

poradního odboru pro evangelizaci a misií

duben 2013

„Nuže tedy, bratři, jsme dlužníky, ale ne těla, abychom podle těla žili. Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však Duchem usmřujete činy těla, budete žít. Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!

Řím. 8, 12-15

Přejeme vám dětskou důvěru v neomezené možnosti a lásku Otce při modlitbách a velkou touhu po větší míře Ducha svatého. Ať nás Duch svatý zvedne ze židle a děláme to, k čemu nás posílá.

Kontakt: Satkovi; Klášterní 316; 364 61 Teplá
email: poem-zapad@googlegroups.com
tel.: +420 353 220 932, +420 732 284 969

Co bylo

V polovině března jsme se setkali se **sborem v Teplé**. Bohoslužby proběhly klasickým způsobem, film + kázání - br. farář Milan Satke, tentokrát na nové téma „Návrat marnotratného syna“. Po skončení bohoslužeb byla poskytnuta účastníky velice pozitivní zpětná vazba. Bratr Marek Sterzik s manželkou Barbarou poskytli svědectví o otevírání se sboru v Novém Sedle veřejnosti, i o značném zájmu o službu formou kroužků pro děti. Bratr Milan Božovský poskytl krátké svědectví o práci s mládeží a dětmi ve sboru v Ostrově. Po zakončení bohoslužeb byl vyzrazen čas na sdílení u kávy, čaje a chutného občerstvení.

Výjezd do sboru v Teplé byl pro členy POEMu spíše povzbuzením a zdrojem inspirace, jelikož sbor v Teplé je velice aktivní v misijní a evangelizační službě. Většina aktivit probíhá bez přímého vedení sestry farářky, pravidelně se opakovaly již před jejím příchodem. Mezi „větší“ aktivity sboru patří provozování mateřského centra a každoroční Try&Play. Dobrým svědectvím sboru je také úspěšná snaha o spolupráci s městem, členové sboru například pravidelně přispívají do městského měsíčníku. Sbor také stále drží tradici sborových dovolených, což vytváří ve sboru skutečné rodinné zázemí.

Sbor je otevřen práci s mládeží a dětmi. Je ochoten pro ně vytvářet životní prostor v církvi, nabízet jim podporu a pomoc, a nechává mládež, aby se aktivně zapojovala do bohoslužebných shromáždění i dalšího života sboru. Tento přístup vidíme jako -ásadní, povzbudivý a následováníhodný.

Jsme opravdu rádi za povzbuzení i vzájemné sdílení, kterého se nám ve sboru v Teplé dostalo.

Těšíme se v budoucnu na další setkání.

Týden po Velikonocích se uskutečnil výjezd do **Nejdku**. Čekalo nás tu velké překvapení. Srdečné přijetí, za které děkujeme, jsme čekali. Dál nás bratr farář ubezpečil, že neevangelizuje, nejde mu to postavit se ve městě a kázat. Pak to ale

a není unavený. Mějme důvěru v jeho plné zaopatření jako jednotlivci i jako církev.

V Jeho lásce Jan K.

Děkujeme za svědectví a čekáme na další. Pište! Je to k Boží chvále a oslavě.

Co bude

Příště bychom rádi jeli do Domažlic, asi v říjnu.

Čekáme, že se nám ozvete. S připomínkami, nápady, že se přihlásíte jako kontaktní osoba pro váš sbor pro předávání informací, popř. Občasníku. Je těžké znovu a znovu psát bez odezvy. I my potřebujeme povzbuzení. Počítejte s tím, že to za vás nikdo neudělá.

Děkujeme.

„Co tedy k tomu řekneme? Je-li Bůh pro nás, kdo proti nám? On neušetril vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“

Řím. 8,31-32

Pán vám žehnej.

už se za mě modlí. Je sobota večer. Pro bolest je zpátky musí vézt někdo jiný.

Je to pro mne životní zastavení, možnost hledat toho, kterého miluji nade všechno. Pán je náhle blízko. Víím, že si nezasloužím život, zdraví, rodinu, odpuštění... V děkování a chvále se nějak dostávám před jeho tvář – tady je všechno mé zabezpečení, všechna plnost života. Je tady i odpověď na každou mou otázku, jenom že v Jeho blízkosti už nemám žádné otázky. On je naprosto vším. Všechn můj život, všechna má bytost žije a dýchá v něm.

Jaký je to kousíček – z trápení a bolesti sem do Jeho blažené přítomnosti. Všechno je do času, jen on je věčný a nade vším. A cesta k němu je Jeho krví otevřená. Brána vděčnosti je dokořán. Jeho milující, láskou povstávající náruč je otevřená...

Je neděle odpoledne, ležím na posteli, plný Boží blízkosti z uvedeného setkání a přitom si uvědomuji, že budu muset na záchod, a moc nevím, jak se tam mám dobelhat. Snad když se opřu o kredenc, je to pár kroků...

Děti sedí u mě a dívají se na pohádku. Je tam malý chlapec, který má na zlomené noze dřevěné dlahy převázané hadrem a naříká bolestí. Dobře mu rozumím. Pak mu něco na bolavou nohu nakapali, on shazuje hadr a dlahy, je uzdravený, radostně tančí.

Cítím úlevu, zvedám se, jdu na záchod sám, bez opírání o nábytek. Úleva pokračuje nepřetržitě dál, po dvou dnech již chodím normálně. Haleluja!

Je to již dva roky. Žádné umělé mazání kloubu, chodím, běhám, běžkuji i sjezdují, osm i více hodin denně mohu pracovat na počítači. Ptám se Pána, jestli vám mám tohle svědectví napsat. A vzápětí hraju hodinový hokejový zápas rodičů proti dětem. Hrajeme naplno, ani nechci střídát, ale kluci už jsou lepší... Tak tedy píšu.

Každý den Bůh mluví. Přítel ze sboru, co měl vyhrázlou plošynku, si udělal rekvalifikační kurz, dělá teď maséra, za pacienty se modlí a povídá jim o Pánu!

Milovaní sourozenci v Kristu, Bůh je při dšle. Nespí, nedřímé

přišlo. Na faře i v kostele je velmi často otevřeno. Lidé přicházejí do kanceláře „Člověka v tísní“ v přízemí fary, na faře nacvičují hudební skupina, složená většinou ze zaměstnanců technických služeb, kteří mají mnoho známých mezi hasiči a policisty. Ti se rádi zapojují do různých akcí pořádaných sborem pro lidi z města, např. dětských dnů (účast 500 – 600 lidí). Výtěžek ze vstupného na časté koncerty v kostele a dobrovolných příspěvků poskytuje sbor mateřské školy v sousedství na jejich akce a základní škole pro děti ze sociálně slabých rodin. Paní učitelka s dětmi z mateřské školky přichází pravidelně před Vánoce a Velikonoce na celý den na faru. Bratr farář vypráví a baví. Každou neděli odpoledne je na faře program pro děti, chodí kolem 20 dětí, převážně z města. Stará se o ně sestra farářová. Loni uskutečnili poprvé Noc kostelů s velmi zajímavým programem – Spirituál kvintet, soubor lesních rohů, program pro děti...táhl to až do rána, kdy už jich bylo méně, asi 50! Tak to byl velmi pozitivní šok. Co vidíme jako nejučinnější, je citlivost k lidem a štědrost.

A pak, že prý neevangelizují.

O čem mluvíme

Na našich schůzkách POEMu mluvíme o různých možnostech, jak povzbuzovat sbory v jejich evangelizačních aktivitách. Vždyť sám Pán Ježíš nás k tomu vybízí. Po výjezdu do Nejdku se nám otevřelo téma: *Co vlastně evangelizace je?* Chtěli bychom vybědnout i vás, čtenáře, abyste vyjádřili své názory. Věříme, že evangelizace může mít spoustu forem a nápady jak evangelizovat (a také jak neevangelizovat) mohou být povzbuzením pro nás všechny.

Jsmo si vědomi, že obzvláště my, křesťané v západočeském seniorátu ČCE, potřebujeme hodně povzbuzování. Naše sbory

jsou malé, mnohdy jsme rádi za to, že vůbec fungují. Najít sílu k nějaké evangelizaci se potom zdá být úkolem nezvládnutelným. I proto chceme proto sbory povzbuzovat ke vzájemné spolupráci. Věříme, že pouhá návštěva v sousedním sboru může být velkým poželáním a může vyústit v hlubokou spolupráci na Božím díle. Usilujeme proto o jednotu Ducha, nejen v rámci našich sborů ale i s ostatními křesťany.

Nezapomínejme přitom však, že základem evangelizace je *modlitba*. Učme se znát Boží vůli. Usilujte proto také o vznik modlitební skupiny v každém sboru.

Na naší schůzi se také objevila myšlenka pro vytvoření živého webu pro západočeský seniorát. Br. Marek Sterzik, toho času programátor, přislíbil, že je schopen pomoci s vlastní technickou realizací webu.

Hlavním úkolem však není technická realizace. Mnohem důležitější a náročnější je zvládnout to, aby web byl skutečně živým webem. Potřebujeme lidi, kteří budou na web přispívat články a potřebujeme lidi, kteří ty články budou číst. Pro začátek přitom stačí vcelku málo. Chtěli bychom v každém sboru najít alespoň jednoho přispěvatele, který alespoň jednou ročně napíše článek pro web.

Pokud vás myšlenka společného webu oslovuje, chtěli byste třeba jednou ročně nějakým článkem přispět, nebo chcete takové články alespoň číst, kontaktujte nás - velmi nám to pomůže. Oceníme také kontakty na technicky nadané bratry a sestry, kteří by s realizací webu chtěli jakkoliv pomoci.

Nasi církve čeká příštích sedmnácti letech mnoho změn. Nastane zásadní odhulka církve od státu a asi řada kazatelů přestane dostávat od církve plat. Plat faráře bude záležet jen na místním sboru. Proto asi farářů výrazně ubude. Nastane doba, kdy bude

ještě víc třeba práce laiků. Bude to sice duchovně správnější, ale pro sbory náročnější.

Aby laik mohl v naší církvi sloužit Božím slovem a svátostmi, musí být nejprve ordinován. Takovou ordinaci už mají někteří bratři a sestry v našich sborech a jsme za ně vděční. Ordínovaní presbyteri mohou mít vlastní kázání, křtít a vysluhovat večeři Páně. K ordinaci je třeba 2-3leté školení, celkem asi 24 setkání – sobotní dopoledne 1x za měsíc. Pak jsou závěrečné zkoušky před seniorátní komisí a nakonec před synodní komisí. No a pak slavnostní ordinace nového Božího služebníka, aleluja!

Takové školení začíná právě teď 11.5. v Chebu. Povzbuzujeme Tě k rozhodnutí vážně hledat vedení Ducha svatého, jestli právě Tebe Bůh nevolá ke službě evangelia. Také se neboj, pokud první hodinu nestihneš. Školení je koncipováno tak, že se do něj můžeš zapojit i později.

Bližší informace o školení Ti rád poskytnu přímo br. farář Pavel Hejzlar.

e-mail: pavel.hejzlar@evangnet.cz
tel: +420 355 440 007

Svědectví

Před dvěma lety mě rozbolelo koleno. Několikrát během krátké doby mi z něj vytahovali vodu. Dva rentgeny v různých nemocnicích u lékařů specialistů potvrdily pokročilé poškození kolenního kloubu a jako jediné řešení umělý kloub a do té doby pravdělné vstříkávání umělého maziva. V obou nemocnicích se lékaři divili: „Takový mladý, kde jste k tomu přišel?“ Bolest byla taková, že jsem nemohl spát ani pracovat. Nechápu, jak si někdo může na nohy dobrovolně připnout brusle nebo lyže. Máme doma několik dětí...

Přítel ze sboru má vyhřezlou plotýnku. Živý, věrný modlitelník a Pánův svědek. Belhám se k autu, abych odvezl děti na mládež a říkám si: „To jsme tedy armáda.“

Do auta nabírám prvního mládežníka a sotva se rozjždíme,